

ת"ד 5267/07/12 - מדינת ישראל נגד ציון יצחק

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 5267-07-12 מדינת ישראל נ' יצחק

בפני
בעניין: כב' השופט דן סעדון
מדינת ישראל - עו"ד שרה דותן

המאשימה

נגד

ציון יצחק - ע"י עו"ד שם טוב

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום במסגרתו יוחסו לו עבירות של אי ציות לתמרור 302, בניגוד לתקנה 64(ד) לת"ת בקשר עם סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה וכן בעבירה של נהיגה בקלות ראש שגרמה חבלות של ממש בניגוד לסעיף 62 (2) לפקודת התעבורה בקשר עם סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה.

2. על פי עובדות כתב האישום, נהג הנאשם רכב משא מסוג איסוזו ברחוב בר יוחאי בת"א לכיוון מערב והתקרב לצומת עם רחוב שוקן. ברחוב בר יוחאי, סמוך לצומת, מוצב תמרור "עצור ותן זכות קדימה לתנועה החוצה" (תמרור 302). אותה שעה נהג יניב נעמאט (להלן: "המעורב"), אופנוע ברחוב שוקן לכיוון דרום, מימין לכיוון נסיעת הנאשם והתקרב לצומת. הנאשם נהג בקלות ראש, לא שם ליבו לדרך ונכנס לצומת מבלי לתת זכות קדימה לרכב המעורב וכלי הרכב התנגשו (להלן: "התאונה"). כתוצאה מן התאונה ניזוקו כלי הרכב והמעורב נחבל חבלות של ממש בכך שנגרם לו שבר טמפוראלי שמאלי עם פניאומוצפלוס ומעט דמם אקסטרא אקסיאלי, שברים מרובים בעצמות הפנים ובסיס הגולגולת מערב את תעלת הקרוטיד משמאל, TMJ משמאל, שברים בסינוסים הספנואיד ומקסילרי ושברים בארובות דו"צ זיגומה. כמו כן נגרמה לסרציה באוזן שמאל שנתפרה ושבר בקלביקולה מימין MIDSHAFT - יד במתלה. במסגרת דיון שהתקיים ציין המעורב בפני בית המשפט כי שיקומו מצבו הכללי כיום טוב, להוציא ירידה בשמיעה וכי אוזן שמאל שנתלשה בעקבות התאונה- נתפרה למקומה.

3. בטיעוני המאשימה לעונש נטען כי הנאשם נוהג משנת 88 ולחובתו 26 הרשעות קודמות. הנאשם לא נפסל מנהלית. נוכח נסיבות התאונה וחומרת החבלות שנגרמו למעורב עותרת המאשימה לפסילה שלא תפחת משנתיים,

פסילה מותנית וקנס. ההגנה לעומת זאת מבקשת להסתפק בפסילת המינימום הקבועה בחוק לעבירה (3 חודשים) וכן עותרת לסווג את פסילת הנאשם כך שזו לא תחול על נהיגה בקטנוע או לחלופין על נהיגה במונית על מנת שלא לפגוע בפרנסת הנאשם. המאשימה מתנגדת לסיווג הפסילה בטענה כי סיווג הפסילה ירוקן מתוכן רכיב עונשי זה.

דין והכרעה

4. ראש וראשית לכל יש לקבוע את מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם, כאשר העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבות ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטלים עליו. לצורך קביעת מתחם העונש, נדרש בית המשפט להתחשב בין היתר בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה

5. תכלית העבירות שבהן הורשע הנאשם היא שמירת שלומם וביטחונם של המשתמשים בדרך באמצעות הסדרה של כללי המותר והאסור בדרך. במקרה שלפני, הפר הנאשם את הכלל המורה לו לא להיכנס לצומת אלא אם כן יש בידו לסיים את חצייתה בבטחה, לו וליתר המשתמשים בדרך. כתוצאה מן הפגיעה, נפגע הערך החברתי פגיעה ממשית וקשה - אם כי לא מרבית - כפי שעולה מחומרת החבלות שבהן נחבל המעורב.

מדיניות הענישה הנהוגה

6. בתיקים מסוגו של התיק בו עסקין שמו בתי המשפט דגש על שלושה מרכיבים לצורך קביעת העונש ההולם: **ראשית**, מידת הרשלנות שהפגין הנאשם בביצוע העבירה; **שנית**, תוצאות התאונה במישור הנזק תוך מתן משקל גם לנסיבות אישיות של נאשמים במסגרת הענישה (ראו: עפ"ת (ת"א) 15291-10-12 **ששון נ' מדינת ישראל** (מיום 13.12.12)) **שלישית**, קיומה של רשלנות תורמת של הנפגע.

7. הפסיקה, כדרכה של פסיקה, אינה אחידה וניתן למצוא גזרי דין ובהם ענישה מגוונת לעבירות דומות לאלה בהן הורשע הנאשם בתיק זה.

· בת"פ 27400-02-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (מיום 2.3.14) נקבע מתחם ענישה הנע בין 3-9 חודשי מאסר ועונש פסילה בין 11-36 חודשים. ראוי לאבחן פסק דין זה מענייננו שכן באותו עניין דובר בנהג מונית שגרם לת"ד קשה בה נחבלה קשות הולכת רגל על מעבר חצייה.

· בת"ד 12485/08 **מדינת ישראל נ' דנוך** (מיום 28.2.11) נגזר עונש של 4 חודשי פסילה, במסגרת

הסדר טיעון, בגין גרימת חבלה של ממש להולך רגל על מעבר חצייה.

· בת"ד 12852-12-10 **מדינת ישראל נ' אלבכרי** (מיום 24.12.12) נגזר עונש של 4 חודשי פסילה למי שפגע בהולך רגל במעבר חצייה תוך שנקבעה קיומה של רשלנות תורמת להולך הרגל.

· ברע"פ 6918/02 **אחיה נ' מדינת ישראל** (מיום 22.8.02) אושר עונש של פסילת רישיון נהיגה למשך 4.5 חודשים למי שגרם חבלות של ממש להולך רגל על מעבר החצייה (שברים בכתף שמאל ובצלע שמאלית).

· בת"ד (י-ם) 1436-01-14 **מדינת ישראל נ' חוואש** (מיום 28.4.14) נגזר עונש של 6 חודשי פסילה בניכוי 60 ימי פסילה מנהלית למי שפגע אגב נסיעה לאחור בהולכת רגל וגרם לה חבלת ראש, שברים בצלעות, בעצמות האגן וביד ימין. עונש דומה בן 6 חודשי פסילה נגזר גם על מי שפגע בהולכת רגל על מעבר החצייה וגרם לה חבלות של ממש בדמות שבר מרוסק בכתף ושבר בברך (ת"ד 2914/07 **מדינת ישראל נ' שמענוב** (מיום 22.6.09))

· בעפ"ת (ת"א) 10576-12-10 **רודקוביץ נ' מדינת ישראל** (מיום 23.12.10) נדון ערעורו של מי שפגע בהולכת רגל באופן חמור וגרם לכך שהגיעה לבית החולים בהכרה מעורפלת, נזקקה להנשמה, נגרמו לה שברים בעצמות הפנים וארובות העיניים, שברים בכל דפנות הסינוס ודימום בחלל האף והלוע, שברים בארובת עין ימין ועוד. בית המשפט לתעבורה גזר על נאשם זה עונש של 18 חודשי פסילה ואילו ערכאת הערעור הפחיתה את עונש הפסילה והעמידה אותו על 8 חודשי פסילה בניכוי 60 ימי פסילה מנהלית.

· בעפ"ת 36094-10-11 **שטרית נ' מדינת ישראל** (מיום 23.1.12) נדונה תאונת דרכים שגרמה לפגיעה ב- 3 הולכות רגל וגרמה להן חבלות של ממש. אחת מהולכות הרגל סבלה משבר בדנס, חוליות C5 ו- C6 ודימומים פנימיים במוח. אחרת סבלה שברים מרובים בחלקי גופה השונים ושבר תלישה, עבר ניתוחים והועברה לשיקום. הולכת רגל שלישית נפגעה פגיעות ראש עם דימום מוחי בעקבות זאת הועברה לטיפול נמרץ ואחריו לשיקום, שברים פתוחים בגפיים, קרע בסרעפת, בוצע ניתוח להחזרת הקיבה לחלל הבטן. באותו מקרה גזרה הערכאה הראשונה עונש של 5 שנות פסילה אך בערעור הועמד עונש הפסילה על 11 חודשים.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

8. קיומו של תמרור 302 מחייב את נהג הרכב החייב בציות לתמרור לבחון היטב, טרם כניסתו לצומת, כי התנאים מאפשרים חצייה בטוחה של הצומת ללא סיכון לעצמו או למשתמשים אחרים בדרך. לא נטען כי שדה הראיה לצומת

היה מוגבל באופן שהיה קושי מצד הנאשם בזהירות ראויה להימנע מן התאונה ותוצאותיה. כניסה לא אחראית לצומת תוך יצירת סיכון לנהג ולנהגים אחרים החוצים את הצומת היא מעשה רשלני ברף הגבוה. ראוי להזכיר כי הנאשם לא נהג מכונית פרטית עובר לתאונה אלא רכב משא. הלכה היא כי "כלי רכב רב עוצמה שכובד משקלו כן כובד האחריות המונח על הנהג בו" (רע"פ 3761/11 חילף נ' מדינת ישראל (מיום 18.5.11)). אוסיף ואומר כי הפגיעה במקרה זה הייתה ברוכב אופנוע. כידוע, "הפגיעה הנגרמת מהטחת מסה עוצמה של הרכב הכבד הנמצא בתנועה ברכב נוסעים קל יחסית תביא ברובם המכריע של המקרים לתוצאה הרסנית ולקיפוח חיי הנוסעים ברכב" (ע"פ (ב"ש) 1581-08-13 אלגבור נ' מדינת ישראל (לא פורסם, מיום 25.12.13). דברים אלה יפים גם לענייננו, בשינויים הנדרשים. עוד ראוי לציין כי מעובדות כתב האישום, בהן הודה הנאשם לא עולה כי המעורב תרם במעשה או מחדל לקרות התאונה. ההגנה לא ביקשה לעשות שימוש בזכותה להביא ראיות בשלב הטיעונים לעונש לעניין נסיבות ביצוע העבירה על ידי הנאשם.

מתחם העונש

9. לאור כל האמור, ניתן לקבוע כי מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם בנסיבות מקרה זה נע בין פסילה בת 4 חודשים, פסילה מותנית, קנס לבין פסילה בת 12 חודשים, פסילה מותנית ועונשים נלווים.

קביעת העונש במסגרת המתחם שהוצג

10. לצורך קביעת גזר הדין במסגרת המתחם שנקבע יש להתחשב לטעמי בעובדה כי הנאשם הודה, כמעט על אתר, במיוחס לו וחסך בכך זמן שיפוטי יקר תוך נטילת אחריות. כמו כן, וכפי שצוין לעיל, יש להביא בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם אשר רעייתו עברה ניתוח כריתת ריאה והנאשם עובד ב- 2 עבודות על מנת לפרנס את משפחתו תוך שימוש ברישיון נהיגתו (שליח ונהג מונית). נזכיר כי ע"פ סעיף 40 יא לחוק העונשין יש להביא בחשבון את הפגיעה של העונש הצפוי בנאשם ובמשפחתו. לצד זאת, יש להביא בחשבון את הנזקים הקשים שנגרמו למעורב אשר על אף שהודה כי מצבו הכללי טוב, נאמר כי חלה אצלו ירידה בשמיעה ולא ברור אם גם לאחר חלוף זמן ממועד התאונה יהיה בידו להחזיר את חייו לקדמותם לפני התאונה. כמו כן, יש להתחשב לצורך קביעת העונש במסגרת המתחם בעברו התעבורתי של הנאשם. הנאשם נוהג משנת 1988 ומאז צבר לחובתו 26 הרשעות קודמות, רבות מהן בעלות גוון בטיחותי מובהק ובהן: עבירות של נהיגה במהירות מופרזת מסוג ב"מ (מ- 6/12), שימוש בטלפון נייד תוך נהיגה ברכב (מ- 12/10), נהיגה בכיוון ההפוך בכביש חד סטרי (מ- 7/04), נהיגה ברכב שניתנה לגביו הודעה על איסור שימוש (הורדה מהכביש) מ- 6/03 ועוד.

כמו כן, אדגיש כי במקרה שלפני לא עתרה המאשימה למאסר (מותנה או בפועל) חרף העובדה שרשלנותו של הנאשם בביצוע העבירות ברורה מכתב האישום. ברי כי בית המשפט לא יחמיר עם הנאשם מעבר לעתירת

המאשימה. עם זאת, יש מקום לאזן את היעדר רכיב המאסר מעתירת המאשימה ומגזר דינו של הנאשם בהכבדה ביתר רכיבי הענישה שנקבעו לעבירות בהן הורשע הנאשם.

סיווג הפסילה

11. הנאשם עותר לסווג את הפסילה שתיגזר עליו כך שיתאפשר לו לנהוג, לצורכי פרנסה, על קטנוע (כשליח) או מונית (כנהג מונית). אין בידי לקבל בקשה זו. כלל הוא כי על העונש שמוטל על הנאשם להלום את חומרת מעשיו ולהביא בחשבון את מידת הפגיעה בערך שנפגע - במקרה זה שלומו ובריאותו של המעורב. כפי שצוין לעיל, לנסיבותיו האישיות של הנאשם ניתן משקל בקביעת העונש במסגרת מתחם הענישה. קבלת עתירתו של הנאשם צפויה לרוקן מכל תוכן ממשי את רכיב הפסילה שהוטל עליו שהוא רכיב מהותי בענישה ויש בו כדי לגלם את עוצמת הפגיעה בערך המוגן בעבירות בהן הורשע הנאשם. העובדה שבעברו התעבירותי של הנאשם עבירות בטיחות רבות ומסוכנות יש בהן כדי לחזק את המסקנה לפיה סיווג הפסילה באופן שיתאפשר לנאשם לנהוג באופן אינטנסיבי בדרכים ללא כל סייג של שעות מסוימות או שטח מסוים (כשליח או כנהג מונית) עשויה לסכן את בטחון המשתמשים בדרך (השווה: רעפ 4265/12 **ויטלי איליזרוב נ' מדינת ישראל** (מיום 14.6.12); ע"פ 3708/09 **טואפרה נ' מדינת ישראל** (מיום 20.7.08))

התוצאה

12. נוכח כל האמור ולאחר ששקלתי את מכלול השיקולים דלעיל, לחומרא ולקולא, אני גוזר על הנאשם, במסגרת מתחם העונש שהוצג, את העונשים הבאים:

- פסילה בפועל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 8 חודשים (ללא ניכוי).
- פסילה מותנית בת 4 חודשים למשך 3 שנים שתחול על עבירות של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה בקלות ראש שגרמה לחבלות בגוף או נזק לרכוש.
- קנס בסך 1000 ₪ וזאת תוך התחשבות בנסיבותיו הכלכליות של הנאשם. הקנס ישולם עד 25.6.15.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בת"א תוך 45 יום

ניתן היום, ה' ניסן תשע"ה, 25 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.